

ОРГАН КИРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 19 (370).

Неділя, 12 лютого 1961 р.

Ціна 2 коп.

МОСКВА, 9. (ТАРС). Сьогодні в Москві відкрився IX пленум Центрального Комітету ВЛКСМ. Він обговорить питання про участь комсомольських організацій у виконанні постанови січневого (1961 року) Пленуму ЦК КПРС «Про виконання державного плану і соціалістичних зобов'язань по виробництву та продажу державі продуктів землеробства і тваринництва в 1960 році і про заходи по дальшому розвитку сільсько-го господарства».

Пленум відкрив перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов. У роботі пленуму бере участь велика група молодих передовиків сільського господарства.

Найперший обов'язок ленінського комсомолу

Комсомол — велика сила в сільському господарстві. Активна участь комсомольців, усієї молоді у виконанні завдань, поставлених січневим Пленумом Центрального Комітету партії, є найпершим обов'язком ленінського комсомолу. Про це одностайно заявляють учасники IX пленуму ЦК ВЛКСМ.

В залі — керівні комсомольські працівники, комсомольські активісти, молоді передовики сільського господарства, чия праця відзначена вдячністю народу, нагородами Батьківщини — орденами і медалями Радянського Союзу. Вони приїхали з різних республік, з різних районів, щоб вирішити, який вклад внесе комсомол у всенародну справу боротьби за достаток сільськогосподарських продуктів, за дальше зростання добробуту радянського народу.

Комсомольську роботу на новий ступінь

У доповіді першого секретаря ЦК ЛКСМ України Ю. Н. Єльченка було підкреслено, що комсомол Радянської України, як і весь народ, готовий відповісти на рішення січневого Пленуму ЦК КПРС трудовими подарунками. Розповідаючи про підсумки минулого сільськогосподарського року, доповідач по-

відомив, що трудівники сільського господарства України доклали чимало праці, щоб виконати державні плани виробництва і закупок сільськогосподарської продукції. Проте багато чого не було зроблено. Тут є і вина комсомолу. Зокрема, більшість комсомольсько-молодіжних ланок не змогли добитися високих урожаїв кукурудзи і не виконали своїх зобов'язань. Комсомол республіки погано поширював серед сільської молоді різні форми соціалістичного змагання.

— Ми не закриваємо очі на те, що для усунення наявних недоліків ще не все зроблено ЦК комсомолу республіки, — сказав тов. Єльченко. — ЦК не зумів добитися, щоб все те хороше, що нагромадив комсомол, стало надбанням усіх комсомольських організацій. Ми усвідомлюємо, що критика партійних і сільськогосподарських органів республіки в промові товариша М. С. Хрушова, в постанові Пленуму ЦК КПРС, а також у виступі М. С. Хрушова на Пленумі ЦК компартії України повністю стосується нас — комсомольських працівників і комсомольських організацій республіки.

Зваживши свої можливості, комсомольці, молодь

України вирішили в третьому році семірічкі вирощувати кукурудзу на площі 3 мільйони гектарів, у тому числі на площі 1—1,2 мільйона гектарів високоврожайної — не менш як по 50 центнерів з гектара, відгодувати не менш як 5,5 мільйона голів свиней, виростити 25 мільйонів кроликів, 1 мільйон телят.

Перший секретар ЦК ВЛКСМ Киргизії К. Кулматов визнав, що рівень організаторської і політико-виховної роботи, конкретне керівництво комсомольськими організаціями з боку ЦК комсомолу республіки не відповідають ще вимогам сьогоденного дня, вимогам січневого Пленуму ЦК КПРС. Тов. Кулматов повідомив, що тепер вживаються заходи по усуненню наявних недоліків у роботі з молоддю. Стоїть завдання підняти відповідальність кожного комсомольця, кожного молодого трудівника, комсомольських працівників усіх ланок за доручену справу.

10 лютого IX пленум ЦК ВЛКСМ продовжував свою роботу. Обговорювалось питання про участь комсомольських організацій у виконанні постанови січневого (1961 року) Пленуму ЦК КПРС «Про виконання державного плану і соціалістичних зобов'язань по виробництву та продажу державі продуктів землеробства і тваринництва в 1960 році і про заходи по дальшому розвитку сільського господарства».

У дебатах виступили: Е. А. Шеварднадзе — перший секретар ЦК ЛКСМ Грузії, Е. Набієва — механік-водій бавовнозбиральної машини колгоспу «Ленінград» Анджанської області Узбекистану, академік Т. Д. Лисенко, К. А. Єгізаєв — перший секретар ЦК ЛКСМ Казахстану, Віра Кутілова — ланкова птахівницької ланки колгоспу імені Калініна Каневського району Краснодарського краю, М. Ібрагімов — перший секретар ЦК ЛКСМ Узбекистану, Інна Осипчик — телятниця колгоспу «Боротьба» Пуховицького району Мінської області, М. Є. Довжик — бригадир тракторної бригади радгоспу «Ярославський» Цілинного краю, Р. К. Сабанчієва — перший секретар Кабардино-Балкарського обкому ВЛКСМ, О. М. Аскоченський — академік Всесоюзної академії сільськогосподарських наук імені В. І. Леніна, В. І. Вяляс — перший секретар ЦК ЛКСМ Естонії, К. Сахібов — голова колгоспу імені Сталіна Ленінського району Таджикицької РСР, В. А. Саюшев — перший секретар Ленінградського обкому ВЛКСМ, І. А. Атіпле — доярка радгоспу «Лугажі» Валзьського району Латвійської РСР, Н. Ф. Рубцов — перший секретар Ростовського обкому ВЛКСМ, В. Н. Якимов — перший

важливою галузю господарства Киргизії є тваринництво. Перехід молоді на роботу в цю галузь господарства дав можливість збільшити число комсомольсько-молодіжних чабанських бригад і тваринницьких ферм.

В результаті вжитих заходів значно збільшилось поголів'я великої і дрібної рогатої худоби. З кожним днем зростає число послідовників знатних чабанів Ісмаїлова, Волошина, Хочеїва та інших.

ЦК комсомолу Киргизії допустив багато помилок у мобілізації комсомольців, молоді на боротьбу за дальший розвиток тваринництва, зміцнення кормової бази, в організації соціалістичного змагання.

Звітка про скликання XXII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, сказав перший секретар Московського обласного комітету ВЛКСМ П. В. Толтигін, радує і запалоє

молодь Підмосков'я. Доповідач повідомив, що кілька днів тому відбувся пленум МК ВЛКСМ, який прийняв зобов'язання комсомольських організацій на 1961 рік. Пленум показав, що в керівництві сільськими комсомольськими організаціями з боку обкому, міськомів і райкомів ВЛКСМ є ще багато огруб, не всі комсомольські організації подають радгоспам, колгоспам необхідну допомогу в розв'язанні найважливіших завдань.

Доповідач визнав, що багато комсомольських організацій області фактично стояли осторонь боротьби за підвищення врожайності зернових культур, за високу культуру землеробства. Роблячи з цього для себе практичні висновки, комсомольські організації області створили 600 спеціалізованих бригад і ланок по заготівлі та вивезенню на поля мінеральних добрив.

Здивування учасників пленуму ЦК ВЛКСМ викликало повідомлення тов. Толтигіна про те, що молодь намічає одержати врожай кукурудзи лише по 400—500 центнерів з гектара. Тим часом усі комсо-

мольські організації борються за одержання зеленої маси кукурудзи по 600—700 центнерів. Виходить, що тут рух не вперед, а назад.

Алтайський край — край цілинних земель і високопродуктивного сільського господарства. Сюди на заклик партії, за велінням серця приїхали тисячі юнаків і дівчат з різних областей і республік. Перший секретар Алтайського крайкому ВЛКСМ В. С. Кузьмичов розповів про діла молодих патріотів, повідомивши, що в третьому році семірічкі серед молоді широко розгорнулася боротьба за багаті комсомольські гектари, за підвищення культури землеробства в колгоспах і радгоспах. Комсомольці візьмуть активну участь в дальшому освоєнні цілини, якої буде зорано близько 300 тисяч гектарів.

На доповіді почалися дебати. Промови учасників пленуму ЦК ВЛКСМ проїняті палкою заінтересованістю в нових успіхах сільського господарства, в здійсненні накреслених рідної Комуністичної партії.

секретар Чуваського обкому ВЛКСМ, Галина Мокеїчева — свинарка радгоспу «Палкінський» Костромської області, Н. Г. Пашинін — перший секретар Амурського обкому ВЛКСМ, Ю. Г. Подтикайлов — перший секретар Цілинного крайкому комсомолу.

З промовою виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов.

У роботі пленуму взяли участь П. І. Чайкін — заступник завідувачого сільськогосподарським відділом ЦК КПРС по союзних республіках та Г. І. Федотов — завідувачий сектором відділу партійних органів ЦК КПРС по союзних республіках.

В обговорюваному питанні прийнято відповідну постанову.

IX пленум ЦК ВЛКСМ розглянув також організаційні питання.

В зв'язку з переходом А. А. Сосіна на іншу роботу пленум увільнив його від обов'язків члена бюро ЦК ВЛКСМ. Пленум перевів А. С. Куклінова з кандидатів у члени бюро ЦК ВЛКСМ. Кандидатом у члени бюро ЦК ВЛКСМ обраний В. Г. Буга.

IX пленум ЦК ВЛКСМ закінчив свою роботу. Відбулося засідання Центральної ревізійної комісії ВЛКСМ.

В зв'язку з переходом І. М. Перова на іншу роботу, Центральна ревізійна комісія увільнила його від обов'язків голови комісії. Головою Центральної ревізійної комісії ВЛКСМ обрано М. Моллаєву.

(Закінчення на 2-й стор.).

— По 50 центнерів кукурудзи з гектара обов'язково одержимо! — запевнили члени механізованої ланки колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринського району.

На площі в 160 гектарів взялися вирощувати механізатори королеву поля. А щоб з приходом весни усе було готовим до сіяння, вони задалегідь ремонтували техніку. Уже приведені в порядок дві сіялки, культиватори «КРН-4,2» і «КУТС-4,2», комбайн «КХХ-3». Це вже Микола Гризоголов, Олександр Саба, Іван Козенко та Олександр Бежанов постаралися.

Добре трудяться й інші юнаки. А топ в усьому ланковий Василь Фесенко задає. Зараз він зайнятий ремонтом трактора «Беларусь» і зобов'язався закінчити його до відкриття пленуму ЦК ЛКСМУ.

На анімку: ланковий-механізатор В. ФЕСЕНКО.
Фото В. КОВПАКА.

ПРОТЕСТ

Радянського уряду урядові Франції

За дорученням Радянського уряду міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико зробив заяву урядові Франції в зв'язку з тим, що 9 лютого мав місце безпрецедентний випадок нападу французького військового літака на радянський цивільний літак, на борту якого був Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнев і особи, що його супроводять. Літак цивільного повітряного флоту СРСР типу ІЛ-18 летів у Рабат по маршруту, про який було заздалегідь повідомлено відповідні французькі власті.

У повітряному просторі над міжнародними водами Середземного моря, коли радянський літак був на висоті 8.250 метрів, раптово з'явився двомоторний реактивний винишувач з

французькими розпізнавальними знаками і зробив три заходи на небезпечно близькій відстані від літака. Під час заходів винишувач двічі відкривав стрільбу по радянському літаку з дальшим пересеченням курсу літака.

В заяві радянського уряду підкреслюється, що дії французького військового літака не можна розцінювати інакше, як акт міжнародного бандитизму, здійснений збройними силами Франції.

Радянський уряд заявив урядові Франції, на який лягає вся відповідальність за дії французьких збройних сил, — рішучий протест. Радянський уряд вимагає покарати винних, вжити заходів до недопущення таких випадків у майбутньому і сповістити його про результати.

Вирішено зборами

ТАК УЖЕ в нас повелося: туди, де важко, завжди молодь іде. І досить комусь одному ініціативу проявити, як його відразу інші підтримають. Так і цього разу трапилося. Проходили відкриті комсомольські збори. Питання на них розглядалося важливе: про шестство над молодняком великої рогатої худоби. Ніде правди діти, поганувато ще доглядають його в артілі. То кому ж, як не нам, юнакам та дівчатам, за це діло взятися? Такою була одностайна думка всіх присутніх. Про це, зокрема, говорили комсомольці Павло Пісковий та Віктор Коноплянко. В. Просяник та Г. Гейко відразу звернулися до організації з проханням доручити їм догляд молодняка.

А щоб підкріпити свої слова ділом, на наступний же день більшість молоді прийшла на недільник. Навели порядок у приміщенні,

де утримуються телята, побілили його. Любо було глянути, як старалися Павло Пісковий, Віктор Коноплянко, Андрій Калюта, Володимир Просяник.

І ще одне важливе питання розглядалося на тих пам'ятних зборах. Брало комсомольці соціалістичні зобов'язання на третій рік семірічкі. Взятися вони вирощувати кукурудзу на десяти гектарах. Зобов'язалися і врожай високий зібрати — по 75 центнерів зерна з кожного гектара. Щоб слів своїх на вітер не пустити, вивеземо на кожний гектар по 20 тонн перегною.

Як завжди, добре потрапляють в цьому році і наші молоді тваринники. Марія Губар, наприклад, вирішила надійти по 3 тисячі літрів молока від корови.

В. СОЛОМКО,
позаштатний кореспондент
Колгосп «Серп і Молот»
Новопразького району

Молодь відповідає на заклик партії

МОСКВА, 10 лютого. (ТАРС). «Нагнені історичними рішеннями січневого Пленуму ЦК КПРС...» — ця фраза часто зустрічається в телеграмах, які йдуть на адресу пленуму ЦК ВЛКСМ. Телеграм багато, дуже багато. Про свої зобов'язання на третій рік семирічки і на честь ХХІІ з'їзду КПРС повідомляють рілльщики, механізатори, тваринники, комсомольські організації колгоспів, радгоспів, РТС.

Ось телеграма від керівника комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу «Красний Октябрь» Усть-Лабінського району, Краснодарського краю, Світлани Батаргіної. В цьому році вона і її друзі взяли зобов'язання на площі 30 га одержати по сто центнерів кукурудзи, а на площі 50 га — по 80 центнерів. Вирішено також на кожному з 40 гектарів ділянки виростити по чотиреста центнерів цукрових буряків. Абдул Саїд Зармаев — ланковий Другого відділку радгоспу Джалка Чечено-Інгушської АРСР — пише в своїй телеграмі, що в третьому році семирічки буде вирощено по 120 центнерів кукурудзи в зерні з кожних ста гектарів і по тисячі центнерів зеленої маси з такої ж площі. Комсомольці села Норашен Шамшіндінського району Вірменської РСР зобов'язуються взяти по сто центнерів кукурудзи з гектара, по 38 центнерів тютюну, одержати по 120 ягнят від кожних ста вівцематок, по 4,5 кг вогни від кожної вівці.

Комсомольці, молодь Семипольського радгоспу Північно-Казахстанської області до дня відкриття ХХІІ з'їзду партії вирішили виростити 1500 голів свиней, 20 тисяч голів птиці, на 720 гектарах одержати по 300 центнерів зеленої маси кукурудзи з гектара. Рапорти на адресу пленуму ЦК ВЛКСМ надіслали також доярки колгоспу «Рассвет» Локтевського району Алтайського краю, комсомольці радгоспу «40 років Жовтня» Бузулуцького району Оренбурзької області, колектив ферми комуністичної праці колгоспу «Радянський прикордонник» Липчанського району Молдавії, молоді кукурудзіводи колгоспу «Комуніст» Луцького району Волинської області та інші.

Про велику заінтересованість молоді в дальших успіхах сільського господарства говорив перший секретар ЦК ЛКСМ Грузії З. А. Шевардіадзе. Він підкреслює, що проведена в Тбілісі нарада передовиків сільського господарства республіки Закавказзя, участь у роботі цієї наради Микити Сергійовича Хрущова, його промова є подією величезної ваги в житті юнаків і дівчат Грузії. Тов. Шевардіадзе розповів про заходи, які провела комсомольська організація республіки після січневого Пленуму ЦК КПРС.

Велику увагу промовець приділив питанням вівчарства, відзначивши, що комсомол республіки повністю приймає на свою адресу критичні зауваження, висловлені на січневому Пленумі ЦК Комуністичної партії.

На трибуні — механіковий бавовнозбиральної машини колгоспу «Ленінград» Чинабадського району Узбекистану Е. Набієва.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
12 лютого 1961 р., 2 стор.

Про неї, просту дівчину, яка навчилася водити бавовнозбиральну машину і збирала 213 тонн бавовни, говорили з трибуни Пленуму ЦК КПРС.

— Хочеться зробити все можливе, щоб виправдати довіря партії, — вигукує під оплески молода патріотка. Ми впевнені, — сказала далі Набієва, — що третій рік семирічки буде роком нових, ще значніших трудових перемог. У цьому році я зобов'язуюсь зібрати 300 тонн бавовни. Це буде моїм трудовим подарунком ХХІІ з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу.

Тепло зустрічають учасники пленуму академіка Т. Д. Лисенка. У своїй промові він підкреслює, що ленінський комсомол завжди був вірним і активним помічником партії. Тепер комсомольці, вся молодь повинні ще конкретніше взятися за круте піднесення колгоспного, радгоспного виробництва. Їх обов'язок бути заступниками соціалістичного змагання за підвищення врожайності цукрових буряків, за збільшення продукції тваринництва, здевелювання її собівартості. Для цього молоді, сказав академік, треба краще оволодіти знаннями, практикою соціалістичного сільського господарства.

Перший секретар ЦК ЛКСМ Казахстану К. А. Єгізбаєв заявив, що за серйозні хиби, допущені в розвитку сільського господарства республіки, відповідають також ЦК комсомолу і комсомольські організації Казахстану, бо сотні тисяч комсомольців, молоді зайняті в сільському господарстві. В 1960 році комсомольські організації республіки брали високі зобов'язання, але не всі виконали. Тепер у Казахстані проходять комсомольські збори, на яких молодь одноставно схвалює рішення січневого Пленуму ЦК КПРС, по-хазяйському викриває хиби, шукає резерви, бере нові зобов'язання на третій рік семирічки.

Тов. Єгізбаєв сказав, що новим виявом піклування ЦК КПРС про покорителів цілини її багатств є організація Цілинного краю в складі Казахської РСР. Цілиний край — край молоді.

Дружними оплесками зустріли учасники пленуму ланкову птахівницького радгоспу ім. Калініна Каневського району Краснодарського краю Віру Кутілову. Відзначивши значення птахівництва в одержанні скоростілого, високоякісного м'яса, дівчина розповіла, як вона та її подруги вирощували каченят. Віра Кутілова повідомила пленуму, що в 1961 році її ланка вирощує виростити 120 тисяч голів качок.

Непогано попрацювали у другому році семирічки молоді тваринники, чабани, кукурудзіводи Узбекистану. Ми раді доповісти пленумові, сказав перший секретар ЦК комсомолу республіки М. Ібрагімов, про те, що при активній участі комсомольців, молоді зобов'язання зібрати машинами 500 тисяч тонн «білого золота» перевиконано. З комплексу питань, зв'язаних з виробництвом бавовни, республіканська комсомольська організація бачила своє головне завдання в тому, щоб допомогти партійним органам у боротьбі за дальнє впровадження комплексної механізації вирощування бавовнику. На навчання в училища механізації за путівками комсомо-

лу послано близько 8 тисяч комсомольців і молоді, підготовлено 50 тисяч сівачів, створено понад 1800 комсомольсько-молодіжних бригад комплексної механізації, які були на ділі прикладом у боротьбі за технічний прогрес.

Серйозну увагу було приділено питанню підготовки і перепідготовки кадрів механізаторів-водіїв, особливо з числа жіночої молоді.

— Коли я закінчила 10 класів, учителі, подруги і батьки радили мені вступити до інституту на фізмат, але я настала на своєму — попрацюю в рідному колгоспі, пошукаю, як кажуть, своє місце, а тоді видно буде, — розповідає телятниця колгоспу «Боротьба» Пуховицького району, Мінської області, І. Осипчик. — Я попросила доручити мені доглядати молодиків. І ось їх сто п'ятдесят голів, а я одна. У тривогах, безсонних ночах проходила перші тижні. Все доводилося самій: зоотехнію і ветеринарію вивчати, складати раціони. День у телятнику, а ніч за підручниками коротаю. А тут ще насмішки,

мопляв, десять років училася, а тепер з телятами воюеш. І як мені було приємно, коли наприкінці року мої телиці досягли в живій вазі не менш як по сто п'ятдесят кілограмів.

В цьому році І. Осипчик вирощуватиме 250 голів молодняка.

Від імені комсомольців, молоді своєї бригади пленумові передав привіт М. Довжик — бригадир тракторної бригади радгоспу «Ярославський» Цілиного краю. Наслідуючи приклад Валентини Гаганової, два роки тому він перейшов у відстаючу бригаду. Незважаючи на те, що минулий рік був дуже важкий, бригада дала країні чверть мільйона пудів хліба, забезпечила себе насінням, підготувала під новий урожай 2.500 гектарів землі.

Тов. Довжик спинився на такому важливому питанні, як створення постійних кадрів механізаторів, говорив, що у них з інтересом зустрінуто алтайський досвід створення всередині бригади механізованих загонів. Січневий Пленум ЦК партії викликав до життя

у цілиників багато нових сил та енергії. І тепер на безкраїх полях боротьба за великий хліб семирічки розгориться ще яскравіше.

Комсомольці і молодь нашої Батьківщини сповнені величезною ентузіазму, бажання добитися великих успіхів у сільському господарстві, у виконанні рішень січневого Пленуму ЦК КПРС. Ця думка була головною у виступах першого секретаря Ростовського обкому ВЛКСМ Н. Ф. Рубцова, голови колгоспу імені Сталіна Ленінського району Таджицької РСР К. Сахібова, першого секретаря Кабардино-Балкарського обкому ВЛКСМ Р. К. Сабанчієвої та інших.

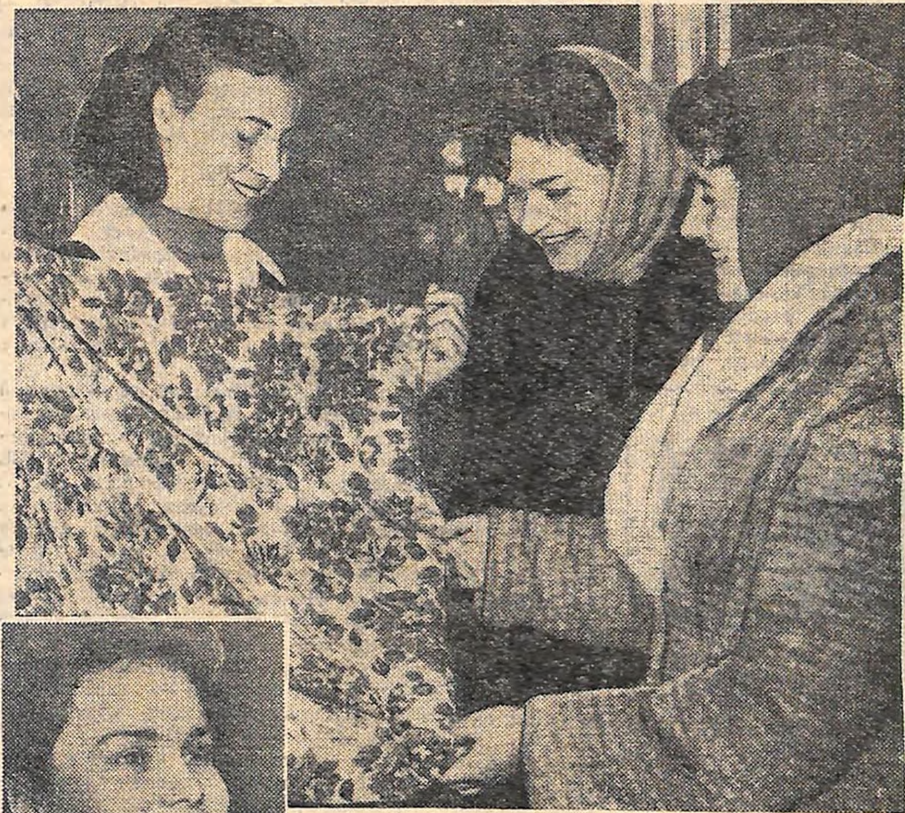
З великою промовою виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов.

Пленум ЦК ВЛКСМ прийняв постанову, в якій зобов'язав комітети комсомолу, первинні комсомольські організації забезпечити активну участь комсомольців, усієї молоді в боротьбі за перетворення в життя рішень січневого Пленуму ЦК КПРС, за безперервне зро-

стання виробництва сільськогосподарських продуктів, за доведення щорічних закупок зерна до 4 мільярдів 200 мільйонів пудів, м'яса — до 13 мільйонів тонн, молока — до 50 мільйонів тонн. Пленум відзначив, що вирощування високих урожаїв кукурудзи є ударною справою усього ленінського комсомолу, всієї радянської молоді, і висловив впевненість, що у відповідь на заклик товариша М. С. Хрущова включитися в боротьбу за одержання 50 центнерів зерна кукурудзи з гектара в загони кукурудзіводів виллється тисячі молодих ентузіастів, готових виростити високий урожай зерна.

Пленум ЦК ВЛКСМ за певних ленінський Центральний Комітет КПРС, що для комсомолу, всієї радянської молоді активна участь у виконанні завдань, поставлених січневим Пленумом ЦК КПРС, є найпершим обов'язком і найвищою честю.

IX пленум ЦК ВЛКСМ закінчив роботу.

ди відвідувачі магазину могли опускати записки зі своїми замовленнями чи побажаннями. Був і журнал для цього.

І от одного дня в наш універмаг завітало надзвичайно багато трудящих міста. Вони могли придбати собі потрібні речі. А якщо таких не було, залишали в журналі замовлення, вказуючи свою адресу.

Зразу ж після конференції дівчата сходили на пошталювальну базу, взяли необхідні товари. А згодом по залишених адресах були надіслані відповіді у різні кімнати міста: «Ваше замовлення виконано. Можете прийти в магазин за товаром». Звичайно, товариші знову відвідали наш універмаг і разом з покупкою висловили з нього хороший спогад і про нас, рядових продавців.

Радісний настрій у Людні Кабузан (фото зліва). Адже дуже приємно, коли бачиш, що ти зробив щось хороше для людей. Та в нас і професія така. Ми завжди прагнемо до того, щоб покупець став постійним від-

РОБИТИ ЛЮДЯМ ХОРОШЕ

відувачем нашого магазину, щоб він не йшов з нього без покупок.

І загляньте ви в книги скарг і пропозицій. Скільки там подяк!.. Та чи не найбільше їх мають працівники секції «Шовк—шерсть». Гая Галушка, Алла Троценко, Надя Смищенко та інші. І план завжди виконують, і чистоту скрізь ідеально підтримують. А про те, що до покупців вони дуже уважні, свідчить хоч той факт, що на протязі минулого року дівчата жодного зауваження не мали. Подивіться, як задоволено посміхаються покупці, робітниця Кіровоградської швейної фабрики Майя Чубан та Валя Гром (фото вгорі).

— Чим погано плаття буде? — звертається до них продавця Алла Оксаненко. — Тканина гарна і, головне, до лиця вам. Вся наша молодь пиша-

ється своїми подругами. Пишається і вчиться в них. От, наприклад, Раїса Таранта Валентина Гавриленко. Це з галантерейної секції дівчата. Здавалося б, там і «розвернутися» ніяк: гудзики, панчохи, та інші «дрібниці» продавати доводиться. А зайдіть в універмаг — всі ці товари викладені так, що не можуть не привернути до себе увагу.

Те ж саме можна сказати і про секцію подарунків. Завідувача Елла Чемерзіна та продавці Галина Бериндя і Валя Єрмаченко мають неабиякий смак в оформленні свого робочого місця.

Можна було б ще довго говорити з приводу цього: молоді у нас багатенько і про неї є що розповісти. Та я скажу лише, що наш універмаг план товарообороту минулого року виконав на 102,5 процента і ми, звісно, пишаємось, що в цьому немала частка і нашої праці.

Часто нам і нелегко буває. Адже багато дівчат заочно вчиться. Інна Коломієць, Людя Кабузан, Алла Шелковенко, Катя Ковальова — студентки торговельного технікуму, Надя Смищенко, Елла Чемерзіна, Валя Гавриленко та інші в інституті навчаються. Зрозуміло, все це часу вимагає.

Та ми не розгублюємося. Намагаємось всюди встигнути. Ще й роботу гуртків художньої самодіяльності вирішили налагодити. Деякі дівчата в танцювальний гурток при Будинку культури імені Калініна записалися. Думаємо надалі провести вечір відпочинку разом з нашими друзями з агрегатного заводу.

Але все ж головне питання, на якому зосереджена увага всієї нашої комсомолі, — це підготовка рідної зустрічі ХХІІ з'їзду партії. Ми зобов'язалися шомісяця виконувати плани товарообороту. У нас, працівників прилавку, є немало хороших звичаїв. І одні з них — слова свої ділом підкріплювати.

М. СКРИПНИК,
секретар комсомольської організації «Універмагу»,
м. Кіровоград.

ПІОНЕРСЬКИЙ ЗБІР

ПІОНЕРСЬКИЙ збір — одна з форм колективної діяльності юних ленінців. Кожен збір повинен бути не лише цікавим, але й корисним, проходити при найактивнішій участі самих дітей.

Теми для зборів підказує оточуюча радянська дійсність, завдання виховного характеру, які стоять перед піонерською організацією.

Обравши тему, рада загону повинна так розподілити обов'язки з підготовки до збору, щоб кожному знайшлася якась справа, хай найменша, але потрібна. В таких випадках краще всього тему розбивати на підтеми, над якими будуть працювати окремі ланки. Це дозволить ширше розкрити тему, активізувати роботу ланок.

Готуючи збір на тему «Піонерські традиції», шостий клас Хашеватської середньої школи Гайворонського району розподілив обов'язки так: перша ланка готувала питання «Піонерська організація 30-х років», друга — збирала спогади батьків про участь в піонерській організації, третя — зайнялась вивченням історії піонерської дружини своєї школи.

І ось підготовка закінчилась. Іде збір загону. Чи на кожному з них присутній найдорожчий для дітей гість — романтика?

Внести в роботу піонерів елементи романтики і цим захопити їх — завдання кожного вождя. Нехай дітей оточують звичайні стіни класу, нехай тріщать надворі морози, але варто організувати цікаву розповідь про тропіки, і діти будуть «мандрувати» лісами, ріками. Дитяча уява безмежна. І це багатство потрібно обов'язково використувувати.

Під час проведення збору загону на тему «Подорож до Артека» піонери Богданівської середньої школи Знам'янського району використали спогади своєї товаришки, яка побувала в Криму, доповнили враженнями від прочитаного в книгах, журналах. Говорячи про інтернаціональний характер Артеку, діти повели розмову про дружбу взагалі.

Але не одну лише пізнавальну мету переслідують збори. Вони допомагають оволодіти уміннями та навичками, перевіряють, як

піонери засвоїли вимоги цієї чи іншої сходинок.

Так, збір на тему «День народження загону» вчить, як накрити стіл, приймати гостей. Збір «Могутня кучка» допоможе піонерам третьої сходинок ознайомитись з творчістю великих композиторів. Збір «Ми любимо спорт, і кожен наш рекорд присвяtimo Вітчизні дорогій» підводить підсумки спортивних досягнень загону чи дружини.

Цікаво проходять піонерські збори у Кіровоградській середній школі № 27. Хоч деякі з них відбулися вже давно, але діти й досі з великим захопленням розповідають про них. Пояснюється це, перш за все, ретельною підготовкою до зборів дружини. Піонерська рада розробляє план підготовки і проведення кожного з них, подає його на розгляд педагогічній раді і потім вивішує на видному місці.

Збір до дня Радянської Армії піонери вирішили присвятити своїм батькам — учасникам Великої Вітчизняної війни. Були зібрані фотографії, вирізки з газет і журналів часів війни і з них оформлені вітрини та стенди. Восьмикласники зробили карту бойових шляхів, які пройшли їх батьки разом з дітьми армією. Семикласники підготували фотомонтаж «Наші батьки — захисники Батьківщини», а шестикласники — вітрину «Орден і медалі СРСР». Всі піонери школи готували подарунки інвалідам Вітчизняної війни з госпіталю, над яким

школа шефствує протягом десяти років.

В план підготовки до збору входили також спортивні змагання на лижах і ковзанах.

Нерідко в піонерські збори вносяться елементи гри. Таким був збір «Подорож у Третьяковську галерею». Зібрані репродукції були розподілені по жанрах (побутовий, пейзажист, портретисти) і розміщені на сцені актового залу, а сам зал перетворився у вагон поїзда, який прямував у Москву.

Проте інколи ще піонерські збори проходять у вигляді літературних монтажів, які готують дорослі, а піонерів турбує лише одна думка: вивчити на пам'ять і без замінки декламувати цитати та вірші. За зовнішньою яскравістю тут криється нерозуміння виховної ролі піонерського збору. Незалежно від теми збору в усіх випадках в центрі уваги дітей повинна стояти піонерська організація, її участь в житті країни.

Та все же не можна забувати, що збір загону — лише одна з форм колективної піонерської роботи, серед яких важливі і бесіди, і екскурсії, і зустрічі, і трудові заняття.

І. ЖИТОМИРСЬКА,
завідуюча кабінетом підручної і поза-класної роботи обласного інституту вдосконалення кваліфікації вчителів.

Людина народилася...

РАДІСНО схвильований, прямо з роботи **Анатолій** побіг у родильний будинок, щоб обійняти і подякувати дружині, поцілувати сина. Але молодий батько і не підозрівав, що цього зовсім не допускають суворі вимоги гігієни. Тільки після наполегливих просьб йому дозволили глянути на своїх дорогих через закрите вікно. Врешті-решт це теж непогано. В усякому разі про це краще всього свідчить щасливе обличчя батька, як видно на знімку.

Нарешті вся сім'я разом. Тепер треба вирішити важливе питання: на кого схожий син — на матір, на батька, чи, можливо, на діда, що дуже хотілося б діду **Сергію Андрійовичу Мікуліну?** І кожний з них намагається виявити в рисах малюти власні риси. А одночасно обговорюється ще більш важлива проблема — яке ім'я обрати новому громадянину СРСР.

Так в атмосфері світлої радості в оточуючих народжується радянська людина... Побажаємо їй щастя і світлих днів життя в комуністичному суспільстві!

Фото В. Міхалева.

«СПРАВА»

СТУДЕНТА СМИРНОВА

ЧИТАЧІ «Молодого комунара» неодноразово висловлюють бажання прочитати на сторінках газети пригодницьку, науково-фантастичну чи захоплюючу документальну повість.

Сьогодні ми задовольняємо їх просьбу, починаючи друкувати документальну повість Всеволода Пархитька «Справа» студента Смирнова». Вона почала публікуватися з журналу «Смена» № 1 за 1961 рік.

...Перед начальником Центрального розвідувального управління США Алленом Даллесом стояв, виструнчившись, молодий високий брונет з маленькими чорними вусиками.

— Я хочу дати Вам дуже важливе доручення, — промовив Даллес. Про те, яке це було доручення, і що відбулося в Голландії з радянським громадянином Петром Смирновим, і розповідається в цій повісті.

ОДНОГО літнього дня 1960 року я сидів у редакції «Советской России», де працюю, і проглядав останні американські газети. В «Нью-Йорк геральд трибюн» під великим сенсаційним заголовком була опублікована кореспонденція, передана агентством Ассошіейтед Пресс із Гааги...

Відтоді я почав збирати матеріали. Кожний день приносив усе нові дані, факти, документи, зв'язані з першим повідомленням про «справу» студента Смирнова...

ВАШІНГТОН. «ТУМАННЕ ДНО»

ОДНОГО червневого ранку до цегляного будинку в аристократичному передмісті Вашингтону, де живуть найбагатші і найвисокопоставлені американці, підкотила велика чорна машина. Джорджтаун — так зветься ця околиця столиці Сполучених Штатів — ще спав. Вулиця була безлюдною і тихою.

З будинку вийшов чоловік. Високий, з одутливими щоками і мішками під очима, в окулярах без оправ, коротко підстрижений і сильний, він нагадував стомленого професора. На ньому був потертий костюм — ознака особливого шикку заповзятливіх ділків Заходу.

Старий сів у машину і коротко кинув шоферові:

— Поїхали.

Машина з величезною швидкістю помчалася вулицями ранкового міста. Її скрізь шанобливо пропускали поліцейські, побачивши здала на передньому буфері металевий зірково-половатий прапор США — знак, який видається для машин особливої державної ваги.

В північно-західному районі міста, там, де розташований квартал «Туманне дно», водій звернув на вулицю «Є» і загальмував біля будинку під номером 2430. Поряд з цим приміщенням височить державний департамент, а з другого боку — занедбаний пивоварний завод.

Старий піднявся на другий поверх, сухо привітався з працівниками секретаріату, молодими людьми в скромних чорних костюмах,

і ввійшов до свого кабінету.

Годинник показував сім тридцять. В цей час починався завжди робочий день в Центральному розвідувальному управлінні Сполучених Штатів Америки.

Кімната, де сидів керівник ЦРУ, нічим не нагадувала про професію господаря. За спиною старого майже всю стіну займав розгорнутий прапор Сполучених Штатів (заможні європейці люблять прикрашати стіни будинків перидеськими килимами; впливові американці в офіціальних установах вивішують розпластані стяги, причому подібна манера стала загальною — від Білого дому до мерії маленького містечка в Скелестих горах, від держдепартаменту до будь-якого посольства, представництва і інформаційного центру за рубежом).

Праворуч від старого стояли три телефонні апарати — два чорних і один білий (на другому кінці проводу останнього був Білий дім). Напроти столу — карта світу; вона немов кидала виклики стягові на другій стіні. Вздовж кімнати — стіл трохи більший. На ньому книги, модель атомного човна, коробки для тютюну.

Тут же притулена до стіни кольорова, без рамки фотографія іншого старика, дуже схожого на того, який сидів за столом. Був у цьому кабінеті і ще один предмет, який зовсім не підходив до загального стилю строгої і офіційної обстановки. Це — крісло, оббите зеленою шкірою, з підставкою для ніг. Тільки воно видавало, що господар старий, що його мучить подагра і у хвилини тупого, ішемлячого болю він сідає в це крісло, щоб все забути і відпочити.

Зараз старий сидів, замислившись. Перед ним лежала зелена папка — чергова відповідь президенту про події в світі за минулий день, а трохи правіше — безліч донесень: від військових аташе і дипломатів, від секретних агентів і туристів, найважливіші відомості, взяті із зарубіжної преси і наукових публікацій, радіоперехвати — словом, вся та купа інформації, яка вже була переварена в його апараті. Як завжди, рапком що купу донесень доставляв у кабінет свого шефа Шерман Кент, начальник відділу по обробці відомостей.

Кожного разу керівник секретної служби Сполучених Штатів Аллен Уелш Даллес — так звали старого — починав свій робочий день з перегляду цих донесень.

В цей день він перегортав їх особливо швидко. Ні, сьогодні він був явно не в дусі. Встає, походить по кімнаті, на хвилину зупинився біля портрету свого брата, бувшого державного секретаря США Джона Фостера Даллеса, подивився у вікно: там все так само котив свої води похмурий Потомак, глиннистий і брудний колір річки навівав нудьгу і смуток...

Аллену Даллесу було про що подумати... За останні місяці уряд Сполучених Штатів і американська розвідка терпіли провал за провалом. Престиж США упав скрізь. В Турції робилася ставка на Мендереса — ця ставка виявилася бітою. Тримався за Батисту на Кубі — від нього залишилися тільки одні недобрі спогади. У Південній Кореї допомагали Лі Сии Ману — він опинився на смітнику історії. В Японії водили дружбу з Кісі, але це не допомогло ні Ейзенхауеру — його не пустили в Токіо, ні самому Кісі — його дні вже були полічені.

Але найголовніше — провал найкрупнішої шпигунської операції над Радянським Союзом. У районі Свердловська радянська ракета збила «Локхид У-2», а льотчик Пауерс перебував у руках росіян. Цей шпигунський політ привів до зриву наради на вищому рівні.

Що ж, цього можна було чекати! — Даллес криво посміхнувся і ще раз пройшовся по кімнаті. Що робити? Як надолужити прогалине? Поки що \$ донесень картина вималювалася зовсім іншою. Потрібна велика гучна справа. Потрібен радянський Пауерс... Але де його взяти?

Він знову і знову ходив по кімнаті. Підійшов до карти, довго і уважно дивлячись на Європу, потім повернувся до столу: ще раз перечитав донесення. Натиснув кнопку дзвінка. В кабінет увійшов один із тих молодих людей, що були в сусідній кімнаті.

— Попросіть до мене спеціаліста по Голландії, містера... І Даллес назвав прізвище.

Молодий чоловік шез. Минувло кілька хвилин.

Двері знову відчинилися. Даллес підняв голову від паперів і пильно подивився на того, що ввійшов.

Перед ним стояв молодий високий брונет. У його зовнішності не було нічого особливого. Зустрінеш такого на вулиці, побачиш карі очі, які наче дивляться у пустоту, — і пройдеши мимо, не звернувши уваги. Була лише одна характеристика для цього обличчя: деталь. Вусики, маленькі чорні пуски...

(Далі буде).

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

12 лютого, 1961 р., 3 стор.

ПРАВИЛЬНО, ЛІДО!

В ОЧАХ у неї — ясного неба блакить, а дві косички коротенькі — як у школярки. І ніколи не подумаєш, що вона, на вигляд майже дівчинка, досвідчена тваринниця.

Чотири роки була дояркою в колгоспі «Більшовик». Ще тоді виступала заспівувачем всього хорошого. А з березня минулого року завідує молочно-товарною фермою в артілі імені Чапаєва. Господарство тут чимале — 655 голів великої рогатої худоби, з яких корів — 320. Та справляється з ним Ліда.

Про це більші досягнення мріє дівчина. І про освіту не забуває. Зараз вона вже закінчує Олександрійський сільськогосподарський технікум, в якому навчається заочно.

М. МАЩЕНКО.

Ново-Георгіївський район.

ВІН мовчки стоїть на сцені Кіровоградського Будинку культури імені Компанієць. Голова низько опущена. Поряд за довгим столом, вкритим червоним плушем, розмістилися троє — його судді: директор Будинку культури Михайло Феоктистович Путінцев, член КПРС, пенсіонер Потап Григорович Гончаров, рахівник Клавдія Василівна Дуліна. До чого ж важко дивитися їм у вічі! А із залу, він відчуває це, ще багато-багато пар очей свердять його невідрачним, гнівним поглядом, і сором, пекучий, наче полум'я, сором охоплює Л. Ф. Водяника.

СУДИТЬ ТОВАРИСЬКИЙ

ну тисячу вимагає 100 карбованців у місяць процентів. Чим же ви, громадяни-не Водяник, відрізняєтесь від тих лихварів, яких вивів коліс у своїх комедіях драматург О. М. Островський?..

Один за одним виступають тт. Гуськова, Тененик, Амеліна, Яновська... Все нижче і нижче опускається голова підсудного. Горять обличчя. Бачиш, ти прорахувався, Ларивоне Федоровичу! Ще кілька днів тому радів. Гадав, від народного суду відбудується — добре. Товариський — це не страшно. Та й що він може? Воли не позбавить, поговорять і забудуть. А вишло он як! Сором на все життя!

«Поговорять і забудуть».

Саме так міркувало багато порушників громадського порядку районів Ново-Некрасовки і Балки, коли дізналися про організацію товариського суду. Однак їх сподівання виявилися марними.

Об'єднаний товариський суд квартальних комітетів № 27, № 28, № 29 і Будинку культури імені Компанієць було створено в грудні 1959 року. На загальних зборах вибрали склад нової організації. До нього ввійшли директор міського Будинку культури М. Ф. Путінцев (голова), П. Г. Гончаров і М. С. Черниш (заступники голови), а також С. П. Богаєнко, В. Д. Ботя, К. В. Дуліна, І. С. Савицький, М. С. Авдєєнко, М. Ф. Новиченко.

Велику методичну допомогу подала своїм молодим товаришам суддям другої дільниці т. Ковальова. Протягом 1960 року члени товариського суду провели велику роботу серед населення свого району. Вони виступали перед трудящими з роз'ясненням «Процесу положення про товариський суд», взяли активну участь в організації у Будинку культури тематичних вечорів «Не проходите мимо», «Ще стосується всіх», на яких виступили прокурор Кіровограда т. Панченко, начальник міліції т. Шевченко, капітан УВС т. Фомін та інші.

Всього товариським судом за рік було проведено 17 засідань і розглянуто двадцять справ. Товариський суд не має права засуджувати до різних строків ув'язнення або штрафувати, але від цього його вплив не зменшується. Він попереджає підсудних, вносить їх вчинки на широкі обговорення громадськості і тим самим виховує.

Про те, що слухається справа, жителі довідуються

СПОРТ

ЗРОСТАЄ майстерність гандболістів факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту. Торік вони зайняли друге місце на республіканських змаганнях спортсменів студентського товариства «Буревісник». Цим дітятам завоювали почесне право взяти участь у матчевій зустрічі найсильніших студентських команд країни.

Змагання проходять у Станіславі. Тут, крім кіровоградок, представлені гандболістки Москви, Ленінграда, Черкаса, Баку, Мінська та інших міст.

Наші землячки вже провели дві зустрічі: москвичкам програли (2:3), а ленінградок перемогли (4:2).

Цікавою буда зустріч шахістів колгоспу імені Сєрділова та імені Карла Маркса Олександрійського району. Перемогу з рахунком 6:5,3,5 одержали шахісти артілі імені Карла Маркса.

У Михайлівській середній школі (станція Цибальове) часто проводять спортивні змагання. Нещодавно тут закінчилися лижні та шахові поєдинки. Незабаром відбудуться змагання з настільного теніса.

Відповіді

на головоломку, вміщену в номері від 3 лютого 1961 року

Газету читаю, тому усе знаю

Першим правильною відповідь надіслали учень Чорноліської лісничої школи Знаменського району С. Вербовський, члени газети з с. Комішувате Ново-Українського району М. Перчун, студенти Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарства О. Галушенко, Г. Артеменко, технік СКБ заводу «Червона зірка» М. Ножнов, М. і В. Данечкіни з міста Олександрії.

заздалегідь їм вручаються спеціальні запрошення. Тому-то кожне засідання перетворюється в справжній суд народу, який запам'ятовується вишньому надовго.

Можна з впевненістю сказати, що ніколи вже В. П. Карпенко і М. К. Єрженковська не будуть сваритися зі своїми сусідами, не займатимуться наклепництвом В. А. і Є. К. Самойловичі, забудуть про хуліганські вчинки А. К. Барабус і Л. І. Чорноморченко... Для них суворю карою є громадський осуд.

А до тих, на кого це не впливає, товариський суд вживає більш рішучих заходів: передає справу до народного суду. Так, зокрема, сталося з групою підлітків В. Ченцовим, В. Бурігіним та Д. Кисельовим. Протягом тривалого часу хулігани систематично порушували порядок в Будинку культури, середній школі № 26.

Народний суд 2-ої дільниці присудив Ченцова, Бурігіна і Кисельова до ув'язнення на десять днів кожнього.

Здавалося б усе.

— Ні, — заперече голова товариського суду М. Ф. Путінцев. — Це тільки початок. Ми ставимо перед собою завдання виховувати людину, а тому і не забуваємо про ув'язнених. Як тільки вони були звільнені, наші активісти почали вести з ними велику роботу. І ось наслідки: зараз Кисельов і Ченцов працюють, а останній навіть бере активну участь у діяльності драматичного гуртка.

Тепер в районі Ново-Некрасівки і Балки значно зменшились випадки порушень громадського порядку. І в цьому велика заслуга товариського суду.

Б. МИХАЙЛОВ.

Сонячне затемнення

15 лютого на території нашої країни буде видно повне сонячне затемнення. Рано-вранці, о 10 годині 31 хвилині за московським часом, 15 лютого тьм Місяця вступить на земну поверхню в Біскайській затоці і звідси направиться на схід через Південну Францію, північ Італії, Адріатичне море, Югославію, Румунію і Болгарію. Більша частина смуги повного сонячного затемнення протягом 5.000 кілометрів пролягатиме по Радянському Союзу — від Кримського до Таймирського півостровів.

В Кіровограді буде часткове сонячне затемнення великої максимальної фази. Воно почнеться о 9 годині 56 хвилині і об 11 годині 9 хвилині досягне максимуму.

Повне сонячне затемнення повторюється в тому самому місяці в середньому через кілька сот років. Протягом ближчих двохсот років на Україні повного сонячного затемнення більше не буде.

Виверження вулканів в Чілі

НЬЮ-Йорк, (ТАРС). Як повідомляє кореспондент агентства Асошіейтед Пресс з Сант-Яго (Чілі), сім днів у Чілі триває виверження вулкана Кальбуко. Вулкан через п'ять кратерів викидає лаву, каміння, полум'я і дим. 7 лютого в провінціях Сант-Яго і Вальпараїсо відзначено два підземних поштовхи середньої сили.

А яка ваша думка?

Квіти в подарунок

ОДИН знайомий, зустрівши мене якось на вулиці, попросив поради:

— Завтра у моєї Валі іменини. Наручного годинника вже придбав. А що б іще можна придумати? Знаєш, напиши вітальний вірш, я їй прочитаю. Як ти думаєш, здорово буде?

Я відсочував:

— Краще сам би написав — просто, але від душі. Та він таки переписав десь кілька «альбомних» рядочків і разом з годинником своїй подрузі подарував.

— Мені тепер якось незручно перед ним, — пізніше говорила Валя своїм подрузам. — Такий дорогий подарунок, я неначе в боргу залишилася...

А от Олексій зробив інакше. Він знав, що його кохана — Оля дуже любить музику, особливо вальси Штрауса, і придбав до дня її народження пластинку з творами геніального композитора. Разом з цим вручив пишну айстру. Білосніжну квітку Олексій виростив у себе в кімнаті. Зайво, мабуть, говорити, як вдячна була дівчина за такий ширий подарунок. Радість, щастя світилися в її очах.

На мою думку, немає кращого подарунку, ніж квіти. І особливо взимку. Виходить, справа зовсім не в тому, щоб у день народження, на весілля чи на свято піднести коштовну річ. Цінний не сам подарунок, а увага. Отже на згадку треба дарувати те, що найбільше до смаку, що порадує твого товариша чи подругу. А як ви гадаєте, друзі?

М. ШЕВЧУК,

с. Грушка, Ульянівського району.

ВИНЯТКОВИЙ ВИПАДОК

ЩЕ ТРАПИЛОСЯ в один з лютевих днів 1891 року. Китобійне судно «Стар ов зе Іст» виявилось в районі Фолклендських островів кашалота. На воду був швидко спущений човен, вісім гребців налягли на весла. Човен наблизився до морського гіганта, і два гострих гарпуни впилися в його тіло. Здавалося, що багата здобич вже знаходиться в руках китобіїв.

Однак хід дальших подій набув трагічного повороту. Поранений кашалот перекинув човен. На допомогу потерпілим був висланий з судна другий човен. Безсило кашалот добило і причвартували до судна.

А що трапилось з ними, хто був у першому човні? Шестеро зали-

шилися непошкодженими. Одного кашалот убив сильним ударом хвоста. Восьмий — молодий Джеймс Бартлі — зник, напевно, втопився.

Дві години тривало розбирання туші. Раптом моряки помітили дивні конвульсійні рухи шлунок. І, коли він був розітнутий, на палубі пронісся вигук здивування і жаху. Вражені китобії побачили нерухомого, але ще живого Джеймса Бартлі. Його обережно виїняли із шлунок кита і відправили до лазарету, а по прибутті в порт Бартлі поклали в лікарню.

Кілька тижнів лікарі боролися за його життя. Бартлі так і не вилікувався остаточно. Його лице, шия, руки під дією шлункового соку вкрились білими, як сніг, плямами.

РЕБУС

Слова читає наша газета М. Харитонов з с. Казарня Знаменського району. Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». «Кришталевий черевичок» — початок о 10 год., 11 год. 45 хв. ранку, 3 год. 15 хв. дня, 5, 6 год. 45 хв., 9 год. 10 хв. вечора. Додаткові фільми: «Люди Парижа», «Матеріали майбутнього». Початок о 8 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «МИР». «За міською межею». Початок об 11 год. 20 хв., 1 год. 20 хв., 3 год. 20 хв., 5 год. 20 хв. дня та 7 год. 20 хв., 10 год. 20 хв. вечора. Додаткові фільми: «На дні голубої бухти», «Малый золотник». Початок о 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР ім. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Чотири дороги» (перша серія) — початок о 12 год. 1 год. 40 хв., 3 год. 20 хв., 5 год. дня, 8 год. 20 хв., 10 год. 40 хв. вечора. Додатковий фільм «Вони вступили в життя». Початок о 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». «Дівоча весна». Початок о 9, 10 год. 50 хв. вечора. Для дітей «Павло Корчагін». Початок о 10, 11 год. 45 хв. ранку та 1 год. 30 хв. дня.

Фото А. ДІБРОВНОГО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Газета виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю.

Адреса редакції м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38. Телефон: редактора — 1-42, відповідального секретаря — 5-40, вхідний — 6-24.